

sub incidența dispoziției menționate prin simplul fapt că operatorul respectiv nu dispune de o autorizație care să îi permită să propună astfel de pariuri unor persoane care se află pe teritoriul statului membru în care este stabilit, ci dispune de autorizație numai în sensul de a propune aceste servicii unor persoane care se află în afara teritoriului respectiv.

2. Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că, atunci când a fost instituit un monopol public regional în materie de pariuri pe competițiile sportive și de loterii care urmăresc un obiectiv de prevenire a incitării la cheltuieli excesive legate de joc și de luptă împotriva dependenței de acesta și când o instanță națională constată, în același timp:

— că alte tipuri de jocuri de noroc pot fi exploatare de operatori privați care beneficiază de o autorizație și

— că, în raport cu alte tipuri de jocuri de noroc care nu intră în monopolul respectiv și care prezintă, în plus, un risc potențial de dependență superior jocurilor supuse acestui monopol, autoritățile competente duc politici de extindere a ofertei de natură să dezvolte și să stimuleze activitățile de joc, în special în vederea maximizării veniturilor provenite din acestea,

instanța națională menționată poate să considere în mod legitim că un astfel de monopol nu este de natură să garanteze realizarea obiectivului în vederea căruia a fost instituit prin contribuirea la reducerea ocaziilor de a juca și la limitarea activităților în acest domeniu în mod coerent și sistematic.

Împrejurarea că jocurile de noroc care fac obiectul monopolului menționat și aceste alte tipuri de jocuri de noroc intră, primele, în competența autorităților regionale și, ultimele, în competența autorităților federale nu are niciun efect în această privință.

3. Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că, atunci când este instituit într-un stat membru un regim de autorizare administrativă prealabilă în legătură cu oferta privind anumite tipuri de jocuri de noroc, un astfel de regim, care derogă de la libera prestare a serviciilor garantată prin dispoziția menționată, nu este de natură să răspundă cerințelor care decurg din aceasta decât cu condiția să fie întemeiat pe criterii obiective, nediscriminatorii și cunoscute în mod anticipat, astfel încât să încadreze exercitarea puterii de apreciere a autorităților naționale pentru ca aceasta să nu poată fi utilizată în mod arbitrar. În plus, orice persoană afectată de o măsură restrictivă întemeiată pe o asemenea derogare trebuie să poată să dispună de o cale de atac de natură jurisdicțională.

4. Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că o reglementare națională care interzice organizarea și intermedierea jocurilor de

noroc pe internet în scopul prevenirii cheltuielilor excesive legate de joc, al luptei împotriva dependenței de acesta și al protecției tinerilor, în principiu, poate să fie considerată aptă pentru a permite urmărirea unor astfel de obiective legitime, chiar în condițiile în care oferta de astfel de jocuri rămâne autorizată pe canale mai tradiționale. Împrejurarea că o astfel de interdicție este însoțită de o măsură tranzitorie precum cea în cauză în acțiunea principală nu este de natură să lipsească interdicția respectivă de această aptitudine.

(¹) JO C 128, 24.5.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 9 septembrie 2010 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesgericht Linz — Austria) — Procedură penală împotriva lui Ernst Engelmann

(Cauza C-64/08) (¹)

(Libera prestare a serviciilor — Libertatea de stabilire — Reglementare națională care stabilește un sistem de concesiuni pentru exploatarea jocurilor de noroc în cazinouri — Obținerea unor concesiuni rezervate numai societăților pe acțiuni stabilite pe teritoriul național — Atribuirea tuturor concesiunilor fără nicio procedură concurențială)

(2010/C 288/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Linz

Partea din acțiunea principală

Ernst Engelmann

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landesgericht Linz — Interpretarea articolelor 43 CE și 49 CE — Reglementare națională care interzice, sub sancțiuni penale, exploatarea jocurilor de noroc în cazinouri în lipsa unei concesiuni eliberate de autoritatea competentă, dar care recunoaște posibilitatea de a obține o astfel de concesiune, cu o durată maximă de 15 ani, numai societăților pe acțiuni stabilite pe teritoriul național și care nu au filiale în străinătate

Dispoziitivul

1. *Articolul 43 CE trebuie să fie interpretat în sensul că se opune reglementării unui stat membru care rezervă exploatarea jocurilor de noroc în localurile de jocuri exclusiv operatorilor care au sediul pe teritoriul acestui stat membru.*
2. *Obligația de transparență ce rezultă din articolele 43 CE și 49 CE, precum și din principiile egalității de tratament și nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate se opune acordării fără nicio procedură concurențială a tuturor concesiunilor de exploatare de localuri de jocuri de pe teritoriul unui stat membru.*

(¹) JO C 116, 9.5.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Republica Federală Germania

(Cauza C-399/08 P) (¹)

(Recurs — Articolul 87 CE — Ajutoare acordate de statele membre — Măsuri adoptate de Republica Federală Germania în favoarea Deutsche Post AG — Articolul 86 CE — Servicii de interes economic general — Compensarea costurilor suplimentare generate de o politică de vânzare în pierdere în sectorul serviciilor de colete din ușă în ușă — Existența unui avantaj — Metodă de verificare utilizată de Comisie — Sarcina probei — Articolul 230 CE — Întinderea controlului jurisdicțional al Tribunalului)

(2010/C 288/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezenți: V. Kreuzschitz, J. Flett și B. Martenczuk, agenți)

Cealaltă (celelalte) parte (părți) în proces: Deutsche Post AG (reprezentant: J. Sedemund, Rechtsanwalt), Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (reprezentant: R. Wojtek, Rechtsanwalt), UPS Europe NV/SA (reprezentant: E. Henny, advocaat), Republica Federală Germania (reprezenți: M. Lumma și B. Klein, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia extinsă) din 1 iulie 2008 în cauza T-266/02, Deutsche Post/Comisia, prin care Tribunalul a anulat Decizia 2002/753/CE a Comisiei din 19 iunie 2002 privind măsurile adoptate de Republica Federală Germania în favoarea Deutsche Post AG (JO L 247, p. 27), prin care se constata că acest ajutor este incompatibil cu piața comună și se dispunea recuperarea sa — Compensarea costurilor suplimentare generate de vânzarea în pierdere în sectorul transportului coletelor din ușă în ușă — Încălcarea articolului 86 al doilea paragraf CE și a articolului 87 primul paragraf CE, a articolului 230 CE, precum și a articolului 36 din Statutul Curții de Justiție — Anularea fără contestarea unei erori concrete în argumentarea Comisiei pentru susținerea deciziei atacate — Lipsă a motivării în ceea ce privește pretinsa ilegalitate a metodei aplicate de către Comisie pentru a constata existența unui ajutor ilegal

Dispoziitivul

1. *Respinge recursul principal și recursurile incidente.*
2. *Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Deutsche Post AG în cadrul recursului principal.*
3. *Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV și UPS Europe SA suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului principal.*
4. *Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV și UPS Europe SA suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursurilor incidente.*
5. *Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 301, 22.11.2008.